

Paragrafen som den, her er foreslaaet, hvilken jo aabenbart kun vil komme Enkelte til Gode. Derimod have vi anset det rigtigt at forandre Stykket saaledes, at det kom til at gjælde Alle indenfor et vist Omfang, nemlig saaledes, at de strenge Bestemmelser ikke skulde anvendes paa saadanne Dyr, som kun af Banvare vare komne ind paa de offentlige Veie, naar de strax eftersogetes af deres Bogtere. Det er det, vi have tilsigtet ved Endringsforslagene til dette Stykke af Paragrafen, og vi have ikke troet at kunne indskrænke det til de Jordbrugere — til hvilket Udtryk vi have foreslaaet at forandre Ordet „Lodseiere“ —, gjennem hvis Marker der gaar offentlige Veie, eller hvis Marker stode op til offentlige Veie, thi det kan meget godt være, at en Jordbruger, hvis Lod ikke støder umiddelbart op til en offentlig Veie, dog kan være saaledes stillet, at naar hans Kreaturer om Sommeren i den varme Tid komme løse, maa de passere en offentlig Veie, naar de søge hjem. Vi ere gaaede ud fra, at saadanne Kreaturer, der kun tilfældig ere løbne fra Bogterne, ikke skulle kunne gribes under de strenge Bestemmelser, naar de strax efterfølges af Bogterne. Det er det, vi have tilsigtet ved Endringsforslagene under Nr. 23, 24 og 25. — Endringsforslaget under Nr. 26 til § 12 gaar jo, som det vil ses, ud paa at træffe en anden Ordning med Hensyn til, hvad der skal være Gjenstand for offentlig Paatale eller for privat Søgemaal. Vi have ment, at de Forseelser eller Lovovertrædelser, som omhandles i 1ste Punktum i § 8, lige saa godt egnede sig til at være Gjenstand for offentlig Paatale som de, der omhandles i Paragrafens næste Punktum; thi vel er der den Forskjel paa disse Tilfælde, at de, der omhandles i Paragrafens 1ste Punktum, kun angaa Forseelser imod Enkeltmand, medens de, der omhandles i 2det Punktum, angaa Forseelser imod mere almindelige Samfundsinteresser. Men det er dog ellers ikke det, der er det Afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Forseelse eller en Lovovertrædelse skal være Gjenstand for offentlig Paatale, om den er udøvet imod Enkeltmand eller imod en Samfundsinteresse, men det er Overtrædelsens egen indre Besskaffenhed,

som er det Afgjørende. Naar vi se Sagen fra dette Synspunkt, have vi ikke kunnet finde, at der var nogen Forskjel paa den Slags Forseelser, som omtales i § 8, 1ste Punktum, og dem, som omtales i 2det Punktum. — Endringsforslaget under Nr. 28 angaar jo Bestemmelsen om, hvor de Bøder skulle hen, som der er Tale om, og da have vi troet, at naar de Forseelser, som omhandles i § 8, 1ste Punktum, ogsaa blive Gjenstand for offentlig Paatale, var det rettest ogsaa at lade disse Bøder gaa ind i de Fattiges Kasse tilligemed de øvrige, her er Tale om. — Endringsforslaget til § 13 gaar jo ud paa at borttage den Bestemmelse i Slutningen af Paragrafen, som siger, at det skal afhænge af de nuværende Hegnssynsmænd, hvorvidt de ville overtage den Slags Forretninger, som der er Tale om i Paragrafen, eller ikke. Vi have ment, at det ikke var fornødent at tage et saadant Hensyn til de nuværende Hegnssynsmænd, saa meget mindre, som det netop i Ar er Tilfældet, at der skal vælges nye Hegnssynsmænd over hele Landet. Naar vi have sammenlignet dette med, hvad der Tid efter anden er lagt over paa Sogneraadene, have vi ment, at vi uden at gaa Hegnssynsmændene for nær kunde bestemme, at de skulle overtage den Slags Forretninger, her er Tale om, naar det forlanges af Sogneraadet. Vi have derved villet undgaa uden Nødvendighed at faae en ny Klasse Bestillingsmænd i Kommunerne. — Hermed har jeg, saavidt jeg veed, omtalt samtlige de Endringsforslag, som ere stillede af de 11 Medlemmer. Der er jo af enkelte af Forslagsstillerne igjen stillet Underendringsforslag til deres egne Forslag; men det kan jo selvfølgelig ikke være min Sag at omtale disse, og jeg onsker heller ikke videre at omtale dem, i det Mindste ikke før jeg har hørt, hvorledes Forslagsstillerne ville motivere dem. Seg vil derimod tillade mig at omtale et Par Punkter i § 13, uagtet de ikke ere af en saadan Vigtighed, at vi have fundet os foranledigede til at stille Endringsforslag derom. Denne Bestemmelse om, at Hegnssynsmændene skulle afgive skriftlig edelig Forsikring osv., have vi ogsaa i Hegnssynsloven. Seg vil i denne Henseende